

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RŪKIR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 8 (1646)

1958 m. sausio mėn. 26 d., sekmadienis

Kaina 15 kap.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos posėdžius

1958 metų sausio 22 dieną, 12 valandą, Vilniuje prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos ketvirtosios sesijos aštuntoji sesija.

Sesiją atidarė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas V. Niunka.

Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas deputatas V. Niunka paskelbė, kad sesijai paleikiami svarstyti šie klausimai:

1. Valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais tvirtinimas.

Klausimą pateikė Lietuvos TSR Ministrų Taryba.

2. Lietuvos TSR Valstybinio biudžeto 1958 metams ir Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinio biudžeto įvykdymo apyskaitos tvirtinimas.

Klausimą pateikė Lietuvos TSR Ministrų Taryba.

3. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Klausimą pateikė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas.

Deputatui V. Brižmanui (Lekėčių apygarda), kalbėjusiam Seniūnų Tarybos vardu, pasiūlius, Aukščiausioji Taryba vienbalsiai įtraukė Pirmininko paskelbtuosius klausimus į sesijos darbų tvarką.

Aukščiausioji Taryba taip pat patvirtino klausimų svarstymo sesijoje tvarką.

Po to pranešimą pirmuoju darbų tvarkos klausimu — apie Valstybinį planą Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais padarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas, respublikos Valstybinės plano komisijos pirmininkas deputatas J. Laurinaitis.

Tuo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos pirmasis posėdis baigiamas.

Vakariniame posėdyje pirmininkauja Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotojas deputatas J. Murauskas.

Sutinkamai su sesijos priimta klausimų svarstymo tvarka Aukščiausioji Taryba išklauė Lietuvos TSR Finansų ministro drg. R. Sikorskio pranešimą apie Lietuvos TSR 1958 metų Valstybinį biudžetą ir apie Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinio biudžeto įvykdymą, o taip pat Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Biudžetinės komisijos pirmininko deputato A. Kairlio (Klaipėdos m. Pajūrio apygarda) papildomą pranešimą.

Po to prasidėjo diskusijos dėl pranešimų apie Valstybinį planą Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais ir apie Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinį biudžetą bei Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinio biudžeto įvykdymą.

Tuo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos vakarinis posėdis baigiamas.

Iš Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsako

Dėl apygardų rinkiminių komisijų rinkimams į Sąjungos Tarybą patvirtinimo

Remiantis „Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 43, 44 ir 45 straipsniais, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas patvirtino apygardų rinkimines komisijas rinkimams į Sąjungos Tarybą, tame tarpe:

PANEVŽIO RINKIMINĖ APYGARDA NR. 684

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininkas — Kuzma Vylautas, Jono s., — nuo Panevėžio miesto komunistinės partinės organizacijos.

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininko pavaduotojas — Timukas Leonas, Jono s., — nuo Lietuvos TSR Mokslų akademijos Veterinarijos mokslinio tiriamojo instituto mokslininkų, mokslo darbuotojų ir tarnautojų.

Apygardos rinkiminės komisijos sekretorius — Uziellenė Ona, Stasio d., — nuo Panevėžio miesto švietimo darbuotojų profsąjunginės organizacijos.

Apygardos rinkiminės komisijos nariai: Blaženė Olga, Petro d., — nuo Pandėlio rajono „Gerkonų“ kolūkio kolūkiečių;

Gumbrevičiūtė Ona, Prano d., — nuo Panevėžio miesto medicinos darbuotojų profsąjunginės organizacijos;

Guzlkauskienė Romualda, Adomo d., — nuo Rokiškio rajono medicinos darbuotojų profsąjunginės organizacijos;

Navaglauskas Vylautas, Vinco s., — nuo Biržų „Siūlo“ fabriko darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir tarnautojų;

Kirkila Juozas, Vinco s., — nuo Joniškėlio rajono Pumpėnų MTS darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir žemės ūkio specialistų;

Šenauskaitė Kazimiera, Jono d., — nuo Pavalio rajono „Alžalyno“ kolūkio kolūkiečių;

Tregubas Semionas Semionovičius, — nuo Panevėžio rajono Laisvanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti (LDAALR);

Vizbaras Stasys, Domo s., — nuo Kupiškio rajono „Laisvės“ kolūkio kolūkiečių.

Iš Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsako

Dėl apygardų rinkiminių komisijų rinkimams į Tautybių Tarybą patvirtinimo

Remiantis „Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 47, 48 ir 49 straipsniais, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas patvirtino apygardų rinkimines komisijas rinkimams į Tautybių Tarybą nuo Lietuvos TSR, tame tarpe:

ROKIŠKIO RINKIMINĖ APYGARDA NR. 193

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininkas — Mickys Vytautas, Juozo s., — nuo Rokiškio rajono komunistinės partinės organizacijos.

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininko pavaduotojas — Baronas Vytautas, Mykolo s., — nuo Kupiškio rajono Marytės Melnikaitės vardo kolūkio kolūkiečių.

Apygardos rinkiminės komisijos sekretorius — Klegeris Stasys, Juozo s., — nuo Rokiškio rajono medicinos darbuotojų profsąjunginės organizacijos.

Apygardos rinkiminės komisijos nariai:

Butėnienė Stefa, Igno d., — nuo Rokiškio rajono „Nemuno“ fabriko darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir tarnautojų;

Gudaitė Stasė, Kazio d., — nuo Kupiškio rajono „Vėdrupio“ kolūkio kolūkiečių;

Gužas Kazys, Jono s., — nuo Pandėlio rajono „Gegužės Pirmosios“ MTS darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir žemės ūkio specialistų;

Janutėnaitė Janina, Jono d., — nuo Kupiškio rajono „Nemuno“ kolūkio kolūkiečių;

Kostiuška Juozas, Juozo s., — nuo Obelių rajono „Gtndvilių“ kolūkio kolūkiečių;

Linartas Bronius, Jono s., — nuo Obelių rajono švietimo darbuotojų profsąjunginės organizacijos;

Rimšaitė Anelė, Petro d., — nuo Pandėlio rajono „Vilkelių“ kolūkio kolūkiečių;

Stuklenė Julija, Kosto d., — nuo Rokiškio rajono „Šetekšnos“ kolūkio kolūkiečių.

Rajono žemdirbiai karštai pritaria TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos Kreipimuisi

★ Pieno gamybą žymiai padidinsime ★

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos kreipimais mūsų žemės ūkio artelės nariai sutiko su dideliai pakilimu ir karštai jam pritaria. Negalima nesidžiaugti tais laimėjimais, kuriuos praeitais metais iškovojė mūsų šalies dirbantieji.

Pernai mūsų kolūkis taip pat smarkiai pažengė priekį, vėl didinant pieno gamybą. Šimtai hektarų žemės naudmenų pagaminome po 140,6 centnerių pieno, arba beveik 40 centnerių daugiau, negu 1956 metais. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžiama po 2,070 kg pieno, t. y. 333 kg daugiau, negu už praėjusius metus. Melžėjos J. Stokutė ir V. Gaigalaitė iš kiekvienos karvės primelžė daugiau kaip po 2,300 kg pieno.

P. OKIENĖ
„Vyturio“ kolūkio
zootechnikė

Tai pasiekėme dėka to, kad pernai sukauptame daugiau pašarų, pagerinome galvijų priežiūrą. Melžėjoms plačiai taikėme materialinio paskatinimo priemones.

Šiemet užplanavome pieno gamybą šimtui hektarų žemės naudmenų padidinti iki 172 centnerių, primelžti iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 2,200 kg. Melžėjos Čiurlytė, Narbutienė ir kitos įsipareigojo iš kiekvienos karvės pieno primelžti 300–400 kilogramų. Dar plačiau gyvulininkystės

darbuotojams talkysime materialinio paskatinimo priemones. Kas mėnesį suvedus rezultatus, geriausiai kolūkio melžėjai bus teikiamas kolūkio pereinamasis vimpelas ir kartu išmokama premija.

Dideli darbai mūsų kolūkio gyvulininkystės darbuotojams reikės nuveikti šiais metais. Šimtui hektarų pas mus tenka 7,7 karvės. Tai labai mažai, todėl artimiausioje ateityje reikės karvių šaučių smarkiai padidinti. O tam mes turime visas galimybes.

Mūsų kolūkio gyvulininkystės darbuotojų vardu užtikrinu, kad partijos ir vyriausybės iškeltiems uždaviniams įvykdyti jėgų negailėsime.

★ Auginsime kukurūzus ★

A. DIRŽYS
„Aušros“ kolūkio
agronomas

Be sultingų pašarų nebus pieno, o ju išteklių — kukurūzose. Todėl šiemet nutarėme kukurūzais užsėti 30 ha plotą kolūkiečių pasodyniuose sklypuose. Kiekvienai karvei paruošime po 9 tonas siloso.

Šiemet įsipareigojome šimtui ha žemės naudmenų pagaminti po 157 centnerių pieno, o iš karvės primelžti po 2,000 litrų pieno. Įsipareigojimai realūs, ir jie bus įvykdyti. Toks mūsų uždavinys 1958 metams.

Lenktyniaudami LKP X suvažiavimo garbei pirmąjį „Žalgirio“ staklių gamyklos frezuotojai Juozas Pakštis ir Vacys Gražulis savo užduotis įvykdė 180–200 procentų.

Nuotraukoje: J. Pakštis (kairėje) ir V. Gražulis tikrina frezavimo staklėmis pagamintą dantratį.

A. Kerkovičius (I.L.T.A.) nuotr.

Rajono žemės ūkio darbuotojų

Mūsų darbo rezultatai ir trūkumai

(Iš LKP rajono komiteto sekretoriaus drg. ŽEMAIČIO pranešimo)

Remdamasi priešaktinių kolūkių patyrimu ir jų pastebėjimais, o laip pat esamais rezervais ir galimybėmis žemės ūkyje, mūsų šalies komunistų partija iškelė žemės ūkio darbuotojams rimą uždavinį — artimiausiais metais pavyti Jungtines Amerikos Valstijas pagal mėsos, pieno ir sviesto gamybą vidutiniškai vienam gyventojui.

Vykdamas šį uždavinį, nemažas darbas atlikas ir mūsų rajone. Į pernai metais priimtų socialistinių įsipareigojimų vykdymą įsijungė kolūkių valdybos, apylinkių tarybos, partinės ir komjaunimo organizacijos.

Pakilo laukų derlingumas

Praeitais metais 35 dienom anksčiau, negu 1956 m. 12 dienų laikotarpyje buvo atlikta pavasario sėja. Visos kultūros pasėtos gertau įdirbtoje ir patreštoje dirvoje. Todėl rajono kolūkiams visumoje įvykdė savo įsipareigojimą ir gavo iš kiekvieno hektaro vidutiniškai po 8 cent grūdinių kultūrų derlių. Didinant grūdų gamybą, geri rezultatai pasiekti „Artojo“, „Šetekšnos“, „Gegužės Pirmosios“, „Tarybų Lietuvos“, „Naujo gyvenimo“ kolūkiuose. Čia gautas vidutiniškai iš ha po 11—12 cent grūdinių kultūrų derlius.

Gerą derlių išaugino „Naujo gyvenimo“ kolūkio I brigados kolūkiečiai (brigadininkas Vaštaka). 114 ha plote buvo gauta po 16 cent grūdų iš kiekvieno hektaro. „Šetekšnos“ kolūkio I brigados kolūkiečiai, vadovaujami brigadininko Mažeikio, 20 ha plote išaugino po 20 cent miežių kiekviename hektare. Panašius derlius gavo ir daugelis kitų kolūkių atskirų brigadų kolūkiečiai.

Kur gi paslaptis, kad šiose brigadose gaunamas 2—3 kartus didesnis derlius, negu turinčiose panašias sąlygas kitose brigadose? Čia stengiamasi sukaupti ir duoti dirvoms daugiau vietinių trąšų, brigadi-

ninkai dirba pasitardami su kolūkiečiais parenkant kiekvienai kultūrai geriausiai tinkamus plotus, gerai įdirba žemę ir laiku pasėja, kruopščiai prižiūri pasėlius.

Tačiau eilėje kolūkių grūdinių ir techninių kultūrų derlingumas tebėra žemas.

Kokios trūkumų priežastys?

Kai kurių kolūkių valdybos, partinės organizacijos, žemės ūkio specialistai ir aktyvus priėmė socialistinius įsipareigojimus, bet vėliau labai mažai darė siekiant juos įvykdyti. Eilėje kolūkių nebuvo paruošta reikalingas kiekis sėklų, sėja atlikta pavėluotai į menkai patreštą dirvą, sumažintos grūdų pasėjimo normos. Tokios klaidos pasitaikė „Pergalės“, „Pirmyn“, „Nemunėlio“, „Aizalyno“ ir kituose kolūkiuose. Todėl ir gautas derlius iš hektaro vidutiniškai stekla tik 4,5—5 centnerius. Svarbiausias trūkumas yra tas, kad eilėje kolūkių sukauptama vis dar mažai organinių trąšų. Pavyzdžiui, „Tikruoju keliu“ kolūkyje pernai I ha vidutiniškai teko tik po 1 toną mėšlo ir 200 kg durpių. Organinių trąšų sukauptimo dalis kolūkių dar nepradėjo ir šiais metais.

Didelė blogybė yra tai, kad dar pasitaikė išauginto derliaus nuostolių jį nulmanti.

Nepakankamai kovojo dėl grūdinių kultūrų derlingumo pakėlimo MTS.

Sparčiau kelti gyvulių produktyvumą

Gyvulininkystės produktų gamyboje rajone pasiekti kai kurie neblogini rezultatai. Geriausias rodiklius didinant pieno gamybą pasiekė „Vyturio“ kolūkis. Kiekvienam šimtui ha žemės ūkio naudmenų pernai čia gauta po 140,6 cent pieno, o iš kiekvienos karvės primelžta po 2.070 litrų. „Už taiką“,

Maryjės Melnikaitės vardo, „Naujo gyvenimo“, „Gegužės Pirmosios“ kolūkiuose 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 110—135 cent pieno.

Tokie rezultatai pasiekti todėl, kad šių kolūkių valdybos, žemės ūkio specialistai ir fermų vedėjai daug rūpinosi ištirtos pašarų bazės sudarymu. Pirmajaučiuose „Vyturio“ ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkiuose daugiamečių žolės sudaro 37—43 procentus visos aramos žemės ploto. Šiuose kolūkiuose yra sukurta dideli plotai pievų, sėjama daug vienmečių žolių.

Visai kitokie rezultatai gauti kolūkiuose, kur karvių priežiūra mažai rūpinasi. „Aizalyno“, Liudo Girso vardo, „Lenino keliu“, Salomėjos Nėries vardo kolūkiuose gauta 100 ha žemės ūkio naudmenų tik po 54—60 cent pieno. Menki pieno gamybos rezultatai pasiekti todėl, kad nebuvo reikalingo rūpinimosi gyvulių šėrimu, ganymu, lėtai didinami daugiamečių žolių plotai. Pavyzdžiui, „Lenino keliu“ ir S. Nėries vardo kolūkiuose daugiamečių žolės sudaro tik 17—18 proc. aramos žemės. Be to, eilėje kolūkių turimas mažas skaičius karvių.

Daugiau kiaušienos

Didinant mėsos, o ypač kiaušienos gamybą, iškilto visa eilė kolūkių, pastekusių neblogus rezultatus. Tokie kolūkiams, kaip „Artojas“, „Šetekšna“, „Už taiką“, „Gegužės Pirmoji“, kiekvienam 100 ha arimo pagamino po 16,7—26,7 cent kiaušienos. Daug pasidarbavo šių kolūkių kiaušinių fermų vedėjai Balaišis ir Nakušis, šerikės Pečiūrienė, Čiurlienė, Mastonienė, Čepinskaitė, Mastonytė. Jos pastekė vidutinį kiaušienos paros priesvorį po 500—700 gramų.

Tačiau yra kolūkių, kur dar mažai pagaminta mėsos. „Ragelių“, S. Nėries vardo, „Žvaigž-

dės“ kolūkiuose 100 ha arimo pagaminta tik po 4—6 centnerius kiaušienos. Pitežasčių toli ieškoti netenka. Šiuose kolūkiuose mažai dėmesio skiriama kiaušinių skaičiui didinti. Beveik nepaliekama vienkartinį paršavedžių. Vasaros metu nebuvo įrengtos vasaros stovyklos kiaušienoms. Prie kiaušidžių nebuvo pasėta žalio pašaro, dėl ko kiaušienų jo gaudavo nepakankamai. Mažai buvo rūpinasi kiaušinių šerikų darbo sąlygų pagerinimu. Bet svarbiausia tai, kad eilėje kolūkių mažai sodinami bulvių.

Mūsų uždaviniai

Šiuo metu pagrindiniai uždavinys yra paruošti pavasariui dirvoms tręšti po 6—7 tonas organinių trąšų kiekvienam hektarui. Tada bus galima smarkiai padidinti grūdų gamybą. O reikta pasiekti, kad kiekviename kolūkyje už darbadarį būtų išduodama ne mažiau kaip po 3 kg grūdų. Kartu būtina sudaryti tvirtą pašarų bazę visuomenintams gyvuliams. Reikta pasiekti, kad jau šiais metais daugiamečių žolių pasėlių plotai padidėtų iki 40 procentų dirbamos žemės. Ypatingą dėmesį būtina skirti kukurūzų, šakniavaisių ir vienmečių žolių žaliajam pašarui plotų išplėtimui. Kiaulienos gamybos padidinimas reikalauja 2—3 kartus išplėsti bulvių plotus.

Be to, reikta sistemingai didinti gyvulių skaičių. Jau šiemet kolūkiuose būtina turėti kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų ne mažiau kaip po 7 karves, 100 ha arimo po 3 nuolatines ir 6 vienkartinės paršavedes.

Kolūkių valdybos ir žemės ūkio specialistai privalo imtis priemonių gyvulininkystės darbuotojų darbo sąlygų pagerinimui.

Prisilmti socialistiniai įsipareigojimai turi būti įsilytymas visiems žemės ūkio darbuotojams, juos reikalinga pilnumoje įvykdyti ir viršyti.

REIKIA GERINTI KARVIŲ BANDĄ

(Iš „Vyturio“ kolūkio pirmininko drg. BALBATOS pasisakymo)

Aš sutinku su šlame siveršlavusių karvių pasitarime pasisakusių draugų nuomone, kad pašarai nulemia karvių produktyvumą. Ir mes nuolat rūpinamės ganyklų bei pievų gerinimu, stiprios pašarų bazės sukaupimu žiemojimo laikui. Šia kryptimi pas mus yra nemaža padaryta. Jeigu seniau iš hektaro parastų pievų mes gaudavome 2—3 vežimus šieno, tai jas sukultūrinus gauname po 20 ir daugiau. O tokių pievų yra 19 ha ir 20 ha pievų paruošta sukultūrinimui.

Tačiau karvių produktyvumas nemaža dalimi priklauso ir nuo parastų karvių bandos. Jeigu karvė bloga, duoklajai nors ir geriausių pašarų ir kiek tik ji besuės, pieno daug negausi.

Kai kuriuose kolūkiuose man teko stebėti tokią praktiką: geros veislės, produktyvi karvė apsiveršiuoja žiemos pradžioje, ir veltotj to, kad šį veršelj palikti, jis tuojau pariduodamas, esą, laikyti anksčiau. Karvių bandos papildymui paliekami tie veršeliai, kurie atvedami žiemos pabaigoje. Veršelių atrinkimas atliekamas tada, kai skubiai, nežiūrint į ap-

veislę, į produktyvumą. Auga tokie veršeliai per vasarą, o rudenul atėjus iš jų jokio geresnio gyvulio dar nėra, vien oda ir pasišiaušę plaukai.

Mūsų kolūkyje bandos gerinimas pradėtas iš savo karvių, duodančių po 3.000—3.700 litrų pieno. Be to, jeigu karvė duoda ir daug pieno, o jis bus liesas — nauda maža. Mūsų kolūkyje pieno riebumas yra 4,8—5 proc.

Štai iš tokių karvių, kurios duoda nemažiau 3.000 litrų pieno ir esant aukščiau minėtam jo riebumui, mes paliekame veršelius.

Gerų karvių veršelių paliekame neatsižvelgdami į jų atsivedimo laiką, ar tai būtų žiemos pradžia, ar pabaiga. Tačiau ir čia dar ne viskas. Jeigu veršeliui bus duodamas blogas pašaras, blogai prižiūrint, irgi geros karvės nėra ko laukti. Pas mus veršeliams skiriamas rimtas dėmesys.

Tokios galimybės, gerinant karvių bandą, yra kiekviename kolūkyje. Reikia tik gerai apsi-
daryti po fermas ir ravesime gerų, duodančių daug ir riebaus pieno karvių, ir šių karvių veršelių reikia palikti veisli.

Po 8—10 tonų siloso kiekvienai karvei

(Iš „Duokiškių“ kolūkio agronomo drg. VĖBROS pasisakymo)

Paskutiniaisiais metais mūsų kolūkyje pašarų bazės sustiprinimui skiriamas labai rimtas dėmesys. Šiuo metu turime sukultūrinę 40 ha pievų ir ganyklų. Šis plotas bus toliau didinamas. Praėjusiais metais buvo paliktas 12 ha kultūrinis žolių sėklinis sklypas.

Taip pat kolūkyje perinama prie grūdinių kultūrų veislinių pasėlių. Praėjusiais metais juose plotuose, kurie buvo apseiti veislinė sėkla, gautas 20—25 proc. didesnis derlius.

Svarią vietą šiais metais mūsų kolūkio pašarų balanse užima silosas. Jo kiekvienai karvei tenka po 5—6 tonas.

Eilę metų siloso kiekį mes bandėme padidinti kukurūzų sąskaita. Kasmet jį sėdavome daug, o derliaus taip ir nesulaukdavome.

Praėjusių metų pradžioje, pasitarus su kolūkiečiais, buvo sutarta auginti kukurūzus kol-

kiečių pasodybintuose sklypuose. Šis nutarimas buvo įgyvendintas ir davė neblogus rezultatus. Iš 8 ha kukurūzų ploto buvo gauta apie 3.200 cent žaliastos kukurūzų masės. Susilosavus kukurūzus, karli pridedant ir kitų žolių, gauta virš 4.500 cent siloso, arba po 5 tonas kiekvienai karvei.

Šiemet kukurūzų pasėlius padidinsime iki 15 ha, esant planinei užduočiai po 400 cent iš ha.

Dabar kolūkiečiai sparčiai ruošiasi kukurūzų sėjai. Daugelis kolūkiečių jau išvežė mėšlą arba durpes. Yra reali galimybė šiemet kiekvienai karvei pagaminti ne mažiau 8—10 tonų siloso.

Lygiagrečiai vykdomi ir kiti žemės ūkio derlingumo pakėlimo darbai. Per paskutines dvi savaites pagaminta virš 250 tonų durpių — mėšlo komposto.

Iš rajono žemės ūkio darbuotojų socialistinių įsipareigojimų

★ Kolūkiuose kiekviename hektare vidutiniškai išauginti: grūdinių kultūrų — 10 cent, linų pluošto — 3 cent, sėmenų — 3 cent, cukrinių runkelių 150 cent, bulvių — 100 cent.

★ Auginti kukurūzus kolūkiečių priesodybiniuose sklypuose arba netoli sodybų išskirtoje žemėje po 15—20 arų kiekvienai kolūkiečio šeimai. Taip pat prie kolūkiečių sodybų auginti pašarui po 10 arų paršarinių arba cukrinių runkelių.

★ 100 hektarų žemės ūkio naudmenų pagaminti po 130 centnerių pieno, o iš vienos karvės vidutiniškai

kai primelžti nemažiau kaip po 1.900 litrų.

★ Iš kiekvieno 100 karvių gauti ir išauginti nemažiau kaip po 85 veršelius.

★ 100 hektarų žemės ūkio naudmenų pagaminti po 22 centnerius mėsos ir 100 hektarų arimo po 20 centnerių kiaušienos.

★ Iš kiekvienos paršavedės vidutiniškai gauti ir išauginti po 14 paršelių.

★ Iš kiekvienos vištos per metus gauti nemažiau kaip po 90 kiaušinių, o 100 hektarų grūdinių kultūrų realizuoti po 2.000 kiaušinių.

pasitarimas

Pavasario sėją sutikti pasiruošus

(Iš Rokiškio MTS vyr. agronomo drg. KOŠIUBOS pasisakymo)

Nemažą paramą, ke-
liant laukų derlingumą,
zonos kolūkiuose sutel-
kė MTS. Metinis darbų
planas įvykdytas 101
proc., sumažėjo darbų
savikaina.

Artėja pavasario sėja.
Daugelis kolūkių štam
atsakingam laikotarpiu
itin sparčiai ruošiasi.
Deja, yra ir tokių kolū-
kių, kuriuose dar ne-
baigti derliaus kūlimo
darbai. Paimkime Liu-
do Girso vardo sėkli-
ninkystės kolūki. Der-
liaus kūlimas įvykdytas
90 proc. Nereikia ir kal-
bėti, kokius nuostolius
neša derliaus kūlimo
suvėlavimas.

Apie nesirūpinimą iš
kolūkių valdybos pusės
šiuo svarbiu reikalu
kalba kad ir toks fak-
tas: prieš kurį laiką
MTS pasiūlė parsivežti
iš kalmyninio kolūkių
kūlimąją mašiną. Ta-
čiau kolūkių vadovai
atsisakė tai padaryti,
molyvuodami negalį su-
rastti tam reikalui šeštų
arklių. Daugiau negu
ketas atsakymas.

Nebaigė derliaus kū-
limo „Lenino keltu“,
Salomėjos Nėries vardo
ir kai kurie kiti kolū-
kiai.

Lėtai tempais vyk-
domas ir vietinių trąšų
sukauptimas. Yra faktų,
kada mėšlas išbarstomas
mažomis krūvelėmis,
vietoj to, kad jį kom-
postuoti su durpėmis.

Prieš kurį laiką „Ra-
gelė“ ir „Naujo gyvenimo“
kolūkiuose buvo
iškastos srutų duobės.
Tačiau šis darbas nebu-
vo užbaigtas. Duobės
liko neuždengtos, į
jas pribėgo daug van-
dens, ir dabar jomis
naudotis nebegalima.

Kolūkinės gamybos

vystymas yra lampriai
surištas su MTS darbo
gerinimu. Todėl iškyla
reikalas tobulinti ir
teškoti naujų MTS su
kolūkiams bendradarbia-
vimo formų, kurios įga-
lintų dar našiau ir eko-
nomiškiau išnaudoti
techniką, dar labiau su-
stiprinti kolūkių visuo-
meninį ūkį.

Šiuo metu MTS trak-
torinėms brigadoms dau-
giausia vadovauja kolū-
kių pirmininkai arba
žemės ūkio specialistai.
Brigadininkas lieka „me-
chaniko“ rolėje. O ten,
kur nėra gero vadova-
vimo iš kolūkių vadovų
pusės, traktorininkai rū-
pinasi, kad kaip nors
įvykdyti metines minkš-

to arimo užduotis. Dėl
to dažnai jie vengia at-
likti mažiau pelningus
darbus.

Ryšium su tuo iškyla
mintis—ar nevertėtų trak-
torinėse brigadose esan-
čią techniką išnuomuoti
kolūkiams naudotis pa-
gal veikiančias natū-
ralinio ir piniginto atlygi-
nimo normas. Tada per-
duota kolūkiams techni-
ka bus žymiai našiau
išnaudojama, sumažės
atliekamų darbų savikai-
na.

Tačiau šis darbas rei-
kia atlikti labai atsar-
giai. Pirmiausia MTS
techniką vertėtų per-
duoti ekonomiškai stip-
resniems ir geriau susi-
tvarkantiems kolūkiams.

Svarbiausia — žmonės

(Iš „Tarybų Lietuvos“ kolūkių pirminės partinės
o ganizacijos sekretoriaus drg. DEKSNIO pasisakymo)

Praeję metai mūsų
kolūkių buvo staigaus
persilaužimo metai. Jei-
gu 1956 metais buvo
pagaminta kiekvienam
šimtui ha naudmenų po
49,2 cnt pieno, 9 cnt
mėsos ir šimtui ha ari-
mo 2 cnt klautienos, tai
1957 m. buvo pagamin-
ta 113,7 cnt pieno, 21,3
cnt mėsos ir 13,7 cnt
klautienos.

Šie rezultatai nėra at-
sitiktiniai ir nenukrito „iš
dangaus“. Jie buvo pa-
stebti tik labai įtempto
visų kolūkių žemdirbių
darbo dėka. Juk nevei-
tut sakoma, kad žmogus
yra visų gėrybių kūrė-
jas.

O tokių žmonių, visa
širdimi atsidavusių gim-
tojo kolūkių ekonomi-
kos sustiprinimo reika-
lui, yra labai daug. Štai
karvių melžėjos Monika
Šedytė, Vincė Lingienė,
Elena Mikalkevičiūtė

per metus iš kiekvienos
karvės primelžė po 1.620
—1.840 litrų pieno. Su
meile ir pagarba atsilie-
pia visi kolūkiečiai apie
jaunąsias kiaulių šėriškes
Staigytę, Jasinevičiūtę
ir kitas. O kiek dar ra-
sime puiklių darbo pi-
rminių lauko darbininkų
—kolūkiečių tarpe.

Po 4.000 litrų pieno iš karvės

(Iš Rokiškio tarybinio ūkio
karvių melžėjos drg. GA-
JAUSKIENĖS pasisakymo)

Karvių melžėja dirbu
nuo 1956 m. pabaigos.
Darbo pradžioje aš ga-
vau ne labai aukšto pro-
duktyvumo karves. Ta-
čiau aš pasistačiau už-
davinį tapti viena iš pi-
rmaujančių melžėjų ūky-
je.

Pirmiausia aš sten-
giausi kuo geriau pa-
žinti kiekvienos man
prilvirtintos karvės sa-
vybes: kaip kuri karvė
įsivaina pašarus, kokie
pašarai duoda didesnį
efektą pieno primelži-
me ir t. t.

Mano prižiūrimų kar-
vių grupė palaipsniui
ėmė duoti vis daugiau
pieno. Jei gu ketvirtame
1956 m. ketvirtyje iš
karvės primelžiau po
598 litrus pieno, tai per
tą patį 1957 m. ketvirtį
jau primelžiau po 830
litrų pieno. Per visus
1957 m. iš kiekvienos
mano prižiūrimos karvės
aš primelžiau po 3755
litrus pieno.

Šiais metais aš įsipa-
reigoju iš kiekvienos
karvės primelžti ne ma-
žiau 4.000 litrų pieno ir
kviečiu į socialistinį
lenktyniavimą visas ra-
jono tarybinio ūkių bei
kolūkių karvių melžė-
jas.

Rokiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto SPRENDIMAS

Rokiškis,

1958 m. sausio 21 d.

Dėl rinkiminių apylinkių rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą sudarymo

Remdamasis „Rinkimų į TSRS
Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 28
ir 29 straipsniais, Rokiškio rajono
Darbo žmonių deputatų tarybos vyk-
domasis komitetas nusprendžia su-
daryti 18 rinkiminių apylinkių rin-
kimams į TSRS Aukščiausiosios
Tarybos Sąjungos Tarybą ir Tauty-
bių Tarybą:

1. ROKIŠKIO MIESTO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — I-ji vidurinė mokykla)
Respublikos, Liudo Girso, Basa-
navičiaus, Sloties, Gegužės Pirmo-
sios, Strazdelio, Karolio Poželos,
Tičkaus, Šatrijos, Komjaunimo,
Ažuolų, S. Nėries, Daugirdo, Tary-
bų aikštės pietinė pusė, Spalio alė-
ja, Apušoto priemiestis, Vilniaus,
Gedimino ir Južintų gatvės.

2. ROKIŠKIO MIESTO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — II-ji vidurinė mokykla)
Vytauto, Tarybų aikštės šiaurinė
pusė, Naujosios turgavietės, Pievų,
Kudirkos, Smėlių, Bevardė, Upės
tako, Paupės, Kęstučio, Pandėlio,
Sodnų, Daržų, Padaržių, Kapų,
Skersinė, Kraštinė, Šiauroji, Viduri-
nė, K. Giedrio, R. Čarno gatvės ir
Radutės, Pajogės, Vitaldavo, Sa-
kaltiško ir Berezinkos priemiestiai.

3. ROKIŠKIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — rajono kultūros namai)
Rokiškio apylinkės visos gyve-
namosios vietovės.

4. ONUŠKIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Onušio septynmetė
mokykla)
Onušio apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

5. JUODUPĖS RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — „Nemuno“ fabriko klubas)
Juodupės gyvenvietės ir Juodupės
apylinkės visos gyvenamosios vie-
tovės.

6. DIDSODĖS RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Juodupės vidurinė
mokykla)
Didsodės apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

7. MOŠKĖNŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Martyniškenų septynmetė
mokykla)
Moškėnų apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

8. ŠETEKŠNŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Panemunėlio vidurinė
mokykla)
Šetekšnų apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

9. NEMUNĖLIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Panemunėlio septynmetė
mokykla)
Nemunėlio apylinkės visos gyve-
namosios vietovės.

10. PANEMUNĖLIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — „Jaunosios gvardijos“
kolūkių valdybos raštinė)
Panemunėlio apylinkės visos gy-
venamosios vietovės.

11. SĖLYNĖS RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Sėlynės septynmetė
mokykla)
Sėlynės apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

12. RAGELIŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Ragelių septynmetė
mokykla)
Ragelių apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

13. MICKŪNŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Kamajų vidurinės
mokyklos II patalpos)
Mickūnų apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

14. KAMAJŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Kamajų vidurinės
mokyklos I patalpos)
Kamajų apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

15. SALŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Salų žemės ūkio
technikumas)
Salų apylinkės visos gyvenamo-
sios vietovės.

16. VERKSNIONIŲ RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Krylių septynmetė
mokykla)
Verksnionių apylinkės visos gyve-
namosios vietovės.

17. DUOKIŠKIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Duokiškio vidurinė
mokykla)
Duokiškio apylinkės visos gyve-
namosios vietovės.

18. ŽIOBIŠKIO RINKIMINĖ APYLINKĖ

(Centras — Žiobiškio septyn-
metė mokykla)
Žiobiškio apylinkės visos gyvena-
mosios vietovės.

Rokiškio rajono Darbo žmonių
deputatų tarybos vykdomojo
komiteto pirmininkas
K. STANKUS

Rokiškio rajono Darbo žmonių
deputatų tarybos vykdomojo
komiteto sekretorius
K. KUNDELIS

Pakelti darbadienio vertę

(Iš rajono tarybos deputato drg. OMERCOS pasisakymo)

Praėjusiais metais
eilė kolūkių ekonomiškai
sustiprėjo 2—3 kar-
tus. Tuo tarpu darba-
dienio vertė sustiprėjo
tik 50 procentų. O tai
atsitiko dėl neraciona-
laus išsų panaudojimo.
Ypač tai pastebėjus su-
perkant ir parduodant
gyvulius. Yra faktų,
kada perkant sumokama
brangiau, o parduodant
gaunama pigiau.

Žymia dalimi darba-
dienio vertė priklauso
ir nuo visuomeninio
turto apsaugos. Ten,
kur gerai saugomas
kiekvienas grūdas —
ir darbadienis svaresnis.

Paimkime „Lenino
kelio“ kolūki. Praeitais
metais čia buvo eilė
visuomeninio turto
grobstymo faktų. Kaiti-
ninkai buvo surasti ir
atitinkamai nubausti.

Tačiau iš to nepasimo-
kyta. Visuomeninio tur-
to grobstymo faktų yra
ir šiame. Visa tai rodo,
kad kolūkių valdyba į
šį svarbų reikalą žiūri
pro pirštus, o dėl to
nukenčia darbadienio
vertė. Panašių
faktų pasitaikė „Socia-
lizmo kelio“, Mičurino
vardo kolūkiuose.

Visuomeninio turto
apsauga yra visų reika-
ias. Visų pareiga laiku
išaiškinti jo grobstyto-
jus. Tik tada, kai
kiekviena nors ir ma-
žiausia materialinė ver-
tybė bus griežtoje ap-
saugoje, bus užkirstas
kelias aukščiau minė-
tiems faktams. O tai
reiškia, kad ir darba-
dientis bus svaresnis,
kolūkiečių gyvenimas —
geresnis.

Gorkiečių pavyzdžiu

ORENBURGO
SRITIS. Medno-
gorsko mieste
darbininkų je-
gomis stotona
daug gyvena-
mųjų namų. Juo-
se apsigyvena
patys statytojai-
darbininkai.
Nuotrauk-
oje: namai,
pastatyti gorkie-
čių metodu.
B. Klipnicero
(TASS) nuotr.

NEPAMIRŠKIME žiemojančių paukščių

ir žvėrių

Ši žiema žvėrimis ir paukščiams yra sunki. Dažni atlydžiai, liūdros, šlapias sniegas, o po to staigūs pašallimai visą žemę apklojo ledu ir storoku sniego sluoksniu. Per ledo ir sniego apdangalą žvėrimis ir paukščiams sunku prisikasti iki žemės ir susirasti sau maisto. Duokškito, Panemunėlio ir kitose apylinkėse pastebėta, kad kurapkos ir kiškiai, ieškodami maisto, pradėjo lankytis prie sodybų, klojimų, daržinių, šlaudų ir šieno stirtų. Tai rodo, kad žvėrys ir paukščiai nebe gauna pakankamai maisto ankstesnėse savo maitinimosi vietose — pradeda badauti.

Medžiotojų, moksliečių, visų gamtos mylėtojų pareiga — padėti peržiemoti mūsų žvėrimis ir paukščiams.

Briedžių, stirtų ir kiškių, esančių Rokiškio gamtos apsaugos inspekcijos ribose, papildomai šerimui žiemos metu yra nupirkti 3 tonos šieno. Vietos medžiotojų jėgomis vasaros metu buvo pagaminta virš penkių tūkstančių šluotų. Kurapkų lesinimui surinkta apie trys tūkstančiai kilogramų kūlimo atliekų — pabrū. Šitokie pašarų kiekiai, skirti pas mus esantiems žvėrimis ir paukščiams papildomai pašerti, yra užtektini. Reikia tik teisingai atlikti patį žvėrių ir paukščių maitinimą.

Miškų eiguliai, kuriems yra išduotas šienas žvėrimis šerti, turi jį taupiai ir sąžiningai atiduoti žvėrimis ir prižiūrėti, kad edžiose visuomet būtų gero šieno. Blogo viksvinio šieno

žvėrys visiškai neėda. Kartu su šienų patarimais duoti ir vadinamo šakalinio pašaro — šluotų.

Medžiotojas J. Balaišis dar praėjusių metų birželio mėnesį iš karklų, drabužių ir kitų jaunų medžių ūgių — šakučių padarė 180 vieno — pusantro metro ilgio šluotų ir paunksmėje jas gerai išdžiovinė. Užkritis sniegui, dalį šluotų jis įkaišiojo netoli jo esančiame miškelyje, tokiose vietose, kur labiausiai lankosi stirtos ir kiškiai. Kai šluotas pradėjo lankyti ir ragauti stirtos ir kiškiai, vietoje suėstų buvo prikaišoma vis naujų ir naujų šluotų. Panašiai žvėris maitina ir Skapagirio — Natygalos draustinio visuomeninis sargas Žilinskas. Jis, šalia duodamo žvėrimis šieno, kurį deda į tam reikalui padarytas edžias, sniege prikaišioja ir šluotų. Drg. Žilinskas yra pastebėjęs, kad prikaišiojus iš įvairių lapuočių medžių jaunų ūgių padarytų šluotų, pirmoje eilėje stirtos pradėdavo ragauti ir suėsdavo tas šluotas, kurios buvo padarytos iš uosio medžio ūgių.

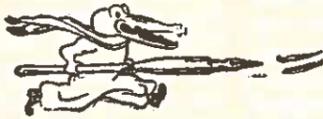
Pandėlio MTS medžiotojai — Kirkutis ir Veikšys ten esančiam kurapkų būreliui iš rudens padarė slėptuvę — lesyklą ir kasdien pabrūmis ir menkesnės vertės grūdais jas lesina. Iki šių dienų tas kurapkų būrelis, stropiai lesinamas ir saugomas nuo vanagų, kačių ir kitų plėšrūnų, limingai žiemoja ir laukia pavasario. Pavyzdžių, kaip są-

žiningi medžiotojai — gamtos mylėtojai saugo, maitina ir globoja pas mus žiemojančius žvėris ir paukščius, yra daug. Tačiau reikia pasakyti, kad dalis medžiotojų ir žvėrių ir paukščių maitinimo ir priežiūros reikalą žiūri pro pirštus, ir pasitenkina tik jų naikinimu — šaudymu. Tai, žinoma, ne medžiotojai, o medžiotojų terminu išsireiškiant — „mėsininkai“. Tokiems reikia priminti medžiotojų draugijos principą: „Kas nesaugo medžioklinės faunos ir nepadedda dauginai jos, neturi teisės medžioti“.

Medžiotojai, nepamirškite savo pareigos — žvėrių ir paukščių priežiūros žiemos metu, ir visi iki vieno — kas pabrū sauja, kas šluotomis, kas šieno kuokštu — padėkime apsiginti jiems nuo bado ir perkelti žiemos vargus.

B. PAJARKAS
gamtos apsaugos inspektorius

TIESIU TAIKYMU

Gerb. Krokodile!

Ar teko jums matyti tokį vaizdą: valgo sau žmogus riestainį ir kiekvieną kąsnį pabarsto druska? Užtikrinu Jus, kad tokį vaizdą aš pats savo akimis mačiau. Ir kiek ašis krapščiau, kiek stebėjau — vaizdas nepasikeitė.

— Žmogeli, kam ant riestainio taip nežmoniškai pili druską? — paklausiau atsitokėjęs.

— Kaip gi nepilsi? Juk jos iškeptos visai be druskos, šleikštu kramtyti — kaip žolė.

Aš tik patraukiau pečius, neturėdamas ką sakyti. O žmogus dar pridūrė:

— Gal mūsų kepėjams taip skaniau...
V. Vabalaitis

SPORTAS

Aktyviai dalyvaukime

Š. m. kovo mėn. II vieta, bus apdovanota vidurinėje mokykloje įvyks pirmosios Rokiškio miesto komandinės šachmatų varžybos. II—III vietų nugalėtojams taip pat bus įteikti diplomai.

Nuo kiekvienos organizacijos varžybose gali dalyvauti neribotas skaičius komandų. Komandos sudėtyje — trys žmonės, o iš viso varžybose numatoma 10—14 komandų.

Komanda, užėmusi I

ŠACHMATININKAI KOVOJA

Klasifikacinė miesto šachmatų varžybose devintame rate Gudantis nugalėjo Vabolį, Janulionis — Vinžanovą, Andriuškevičius — Macijauską. Žaidžiant alidėta septinto rato partiją, Janulionis nugalėjo Macijauską.

Toliau lyderiu lieka Andriuškevičius, surinkęs 7,5 taško iš 8 galimų. Antroje vietoje — Janulionis, su tiek pat taškų iš 9 galimų.

R. Patamsis

SVEČIUOSE PAS ANYKŠTIEČIUS

Praėjusį šeštadienį rajono stalo teniso komanda buvo išvykusi į Anykščius, kur susitiko su Anykščių rajono stalo tenisininkais.

Silpniau sužaidę, mūsų rajono tenisininkai susitikimą pralaimėjo rezultatu 3:10.

Pergales pelnė Šimas, Kietis, Kuzmienė.

R. Vilytė

GINNASTAI DIRBA

Rokiškio vaikų sporto mokykloje gimnastų sekcija įsikūrė palyginti neseniai — prieš tris metus. Tačiau per šį laiką gimnastai daug ką pasiekė. Treneriai paruošė nemažą jaunų gimnastų, kurie jau turi trečią, antrą jaunųjų atskyrius.

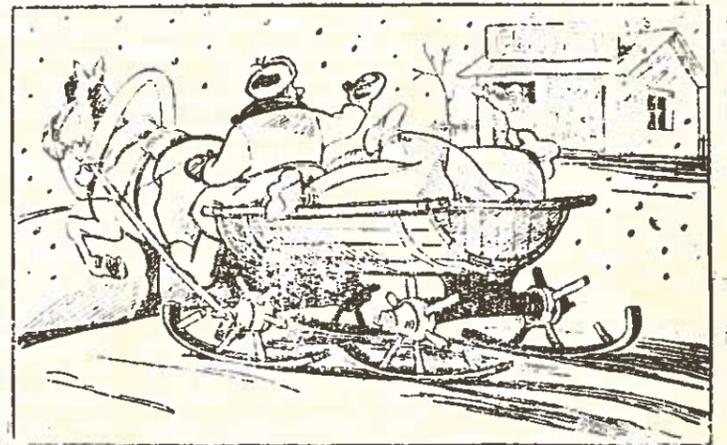
Šiuo metu veikia jaunesniųjų ir vyresniųjų gimnastų grupės. Jaunesniąją grupę sudaro beveik vien iki III

klasių mokiniai. Jų tarpe nemaža gablių gimnastų. Jaunųjų sportininkų šiemet laukia labai svarbios varžybos — XIII respublikinė spartakiada, kuri vyks Kapsuke kovo mėn. 23—25 dienomis.

Tikimės, kad mūsų mokyklos gimnastai trishoje spartakiadoje pasieks puikius rezultatus.

T. KAMINSKAS
Rokiškio I vidurinės mokyklos IX-b kl. mokinys

Rajone niekur negalima įsigyti roglių: dirbtuvės jų nedirba, į parduotuves niekas nepristato. (Faktas).

— Žiema! Triumfuodamas valstietis su rogėmis traukia sau kelius...

Nėra tvirtos „Nemunėlio“ kolūkio kiaulių fermos. Trūksta sausų malkų, vanduo į pašarų virtuvę reikia nešioti beveik puskilometrį. Pašarų šūtinėms neįmūryti, virtuvė galima užtrokšti nuo dūmų. Nėra nuolatinių šėrikų. Kiaulės šeriamos nereguliariai.

(Iš skaitytojo M. Trumpicko laiško)

Kiaulių fermos vedėjas K. Krasnovas:

— Draugas pirmininke, gelbėkite! Vos nesudraskė kiaulės... Ir ko jos taip pyksta ant manęs?!

Redaktorius A. STAŠYS

E. ULDUKIS

Žaliosios salos paslaptis

25

Išleikite kada nors vakare ant Meldučio kranto ir pamatysit, kaip žiba auksas. Iš žibėjimo jį galima surasti. Tik žmonės bijo pono...

Dėdė Anupras nutilo. Jo žvilgsnis, įsmelgtas į tolį, apsilbausė. Tylėjome ir mes.

— Dėde, — pagaliau prabilo Ignukas. — O kas jį, tą poną, matė po salą klaidžiojant?

Dėdė Augustinas išsėmė iš kišenės pypkę, ilgai kimšo ją. Užsirikęs jis tyliai atsakė:

— Niekas, tur būt, nematė... Bijo žmonės į salą paktimis eiti...

— Netaisybė, kad jis ten vaikšto... Argi gali miręs žmogus vaikščioti? Jis jau seniai ežero dugne supuvo, — nusprendė Ignukas.

— O kas gi jį žino... atsidu-

26

so dėdė Augustinas. — O šnekos šitos iš senų senovės eina...

* * *

Kažkaip neramu širdyje po šurpauš dėdės Augustino pasakojimo. Aš grįžau namo jau su teimais ir, atsisėdęs prie stalo, atsliverčiau knygą. Priešais mane, pasidėjęs ant stalo skaitilukus, kažką skaičavo tėvelis. O motina šiąnakt budėjo kiaulidėje. Dabar ji kolūkio kiaulių šėrikė ir du kartus į savaitę budi prie paršingų kiaulių.

Mane vis kamuoja Žaliosios salos paslaptis. Noriu paklausti apie tai tėvelį, bet jis, atrodė, labai užimtas. Todėl įnykau į knygą, kurios turinys iš karto pagavo mane, nunešė į tolimus, sunkiai įstivaizduojamus laikus... Nežinau, kas mane atitraukė

27

nuo knygos: ar stiklo skambėjimas, ar kažkur visai grela nusiardėjęs šūvis. Kaip nudegintas pašokau iš vietos ir nustėrau. Tėvelis kažkaip lėtai, šonu nuslinko nuo suolo ir išsitiesė ant grindų. Aš pripuoliau prie jo...

— Šviesa... Šviesa užgesink... — pratarė tėvelis ir, sunkiai suvaltojęs, bandė atsikelti nuo grindų.

Aš čupau nuo grindų nedidelį suoliuką ir mečiau jį į lempą. Šviesa užgeso. Ir iš karto pasidarė tylu, tylu... Pro kulkos išmuštą langą į trobą žvelgė jaunas mėnulis. Katme atsiliepdami lojo šunys.

Aš padėjau tėveliui atsistoti, privedžiau prie lovos. Jis paėmė į rankas granatą, sukando dantis iš skausmo. Mėnesienos šviesoje pamačiau kruviną jo veidą, ir mane nukrėtė šurpas.

Keletas vyrų prabėgo pro langą. Paskubomis pasibėdė į trobos duris. Aš apmiriau.